

מסכת נדה

פרק ד משנה ו

המקנשה בתוך שמונים של נקבה, כל דמים שהיא רואה,
טהורים, עד שיצא הולד. ורבי אליעזר מטמא. אמרו לו לרבי
אליעזר, ומה במקום שהחמיר בדם הנשפי, הקל בדם הקנשי,
מקום שהקל בדם הנשפי, אינו דין שנקל בדם הקנשי. אמר
להן, דיו לבא מן הדין להיות כנדון, ממה הקל עליה, מטמאת
זיבה, אבל טמאה טמאת נדה: